

KLASSENFOTO Rinus Suijkerbuijk

Als een (beroeps)fotograaf naar de lagere school kwam om een 'klassenfoto' te maken, was dit in het verleden doorgaans een bijzondere gelegenheid. Omdat het de bedoeling was zoveel mogelijk exemplaren van die foto te slijten, werd de datum van de fotosessie van tevoren aangekondigd. De moeders van de leerlingen konden er dan rekening mee houden, want die beslisten over de foto-aankoop.

Tot 2018 bleef het fenomeen van vastleggen van de herinnering aan de schooltijd zo'n beetje onveranderd: elk jaar is er een fotosessie op school. Nu uitgebreider, per klas en individuele leerling, in kleur en met voorbedrukte, aanhangende, invulstaat voor de met cijfertjes aangeduide klasgenootjes. Daarbij tevens een serie 'pasfoto afdrukjes' om aan oma's, opa's, tantes en andere gegadigden uit te delen. Dat fotomoment kon je je kind niet laten missen en het verdienmoment moest je de fotograaf dan ook van harte gunnen.

Door de Europese privacyregelingen sinds mei 2018 is de toekomst voor de jaarlijkse klassenfoto buitengewoon twijfelachtig geworden. Nu moeten de ouders van de kinderen immers de school/fotograaf vantevoren schriftelijk toestemming geven tot het maken van een (klassen)foto van hun kind. Daar gaat (te)veel tijd en papier in zitten, terwijl er gegarandeerd ouders zijn die geen toestemming willen geven. Dus: einde klassenfoto, met al je medescholieren herkenbaar afgebeeld.

Het schooljaar 1949/1950

Een fotograaf bezoekt de lagere school te Houthem-St. Gerlach en maakt zwart-witfoto's in diverse klaslokalen. Of alle vijf de klaslokalen aan de beurt kwamen is mij nog onduidelijk. Wel dat de hoogste klas van meester Philippi vereeuwigd werd, en ook de 'gemengde 4/5e klas' van meester Sjeng Curfs. Foto's hiervan bevinden zich thans in het archief van onze Heemkundevereniging en één daarvan werd afgedrukt op de folder voor en in het jubileumboek "*Zo veranderde Houthem*".

Dat was niet de foto waarop ikzelf in mijn herinnering voorkwam. (Waar hebben trouwens mijn ouders mijn klassenfoto opgeborgen? Goed dat er een Heemkundefotoarchief bestaat!)

Op de bovenverdieping van het schoolgebouw aan de Provinciale weg waren slechts twee van de drie ruimten als leslokaal in gebruik; het tussenlokaal was een soort opslagkamer, die tevens door het hoofd der school, meester Philippi, als 'terechtwijzingslokaal' werd gebruikt. Daar verbleven vaker onoplettende leerplichtige jongens van de 7^e en 8^e klas, die 'leermoe' werden van de jarenlange pogingen hen, samen met de 6^e klassers, 'verplichte kennis' bij te

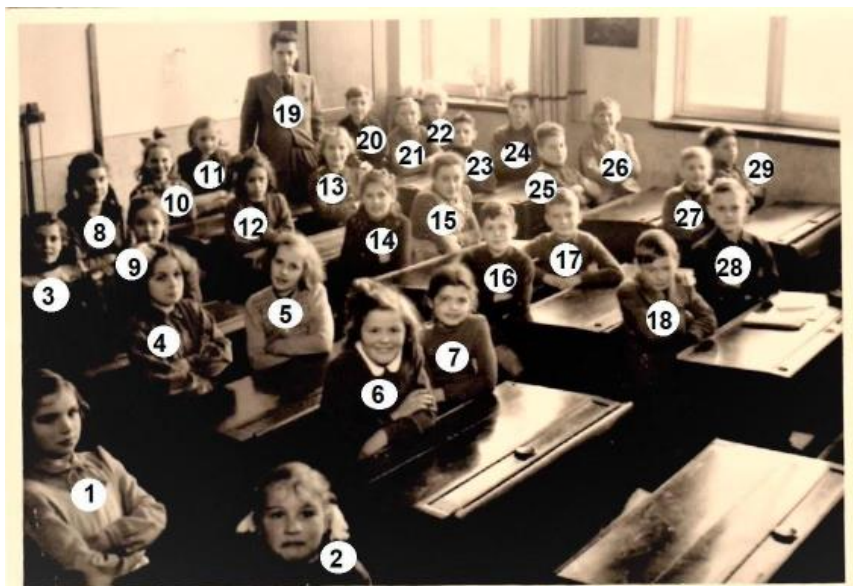
brengen. Meester Philippi trachtte met zijn fameuze aanwijsstok hen toch tot niet aflatende leergierigheid te overtuigen. Vergeefse moeite en door de latere levenservaringen van die jongens door/voor hen onnodig bevonden.

Bij het bekijken van die 'oude' schoolfoto komen herinneringen aan je schooltijd natuurlijk boven. Het oude schoolgebouw, de lokalen, de speelplaats met overdekte schuilplek bij regenweer, het fraaie ijzeren toegangshek, de buiten-toiletten groep. De 'statige trap, waarover je, nadat meester Philippi de schoolbel had geluid, naar boven stormde om zo snel mogelijk het bankje in te duiken. Het bankje met klapdeksel en aflegsleuf voor kroontjespennen enz., met het inktpotje in het midden (afgedekt met een glazen voetstukje van een borrelglasje), de kolenkachel met lange afvoerpip in de hoek van het lokaal, de (land)kaarten aan de muur naast het zwarte bord met krijtjes.

De klassenfoto doet je natuurlijk vooral speuren naar bekende gezichten, en je vraagt je af of die jongens en meisjes wel je gehele schooltijd bij je in dezelfde klas gezeten hebben. Want bij meester Sjeng Curfs zaten de meisjes uit de 4^e klas, en bij meester Willy Curfs de 4^e klas jongens. [De meesters Willy en Sjeng hadden de grootste lokalen, omdat er geen zijcorridor langs liep en zij daardoor meer kinderen konden 'huisvesten']. En tijdens een 5- of 6-jarige schoolloopbaan verhuisden er ook kinderen naar elders.

Lustrumviering en reünie

Ter gelegenheid van het 25-jarig lustrum van de Heemkundevereniging in 2018 leek het aardig om ook een informele reünie van mijn klasgenoten te organiseren. Met behulp van enige 'ouderen' gelukt het om de meeste leerlingen te 'identificeren'. Uiteindelijk bleef slechts één persoon onherkend. Van Jean Plusquin bleek geen spoor meer te vinden; sommigen waren overleden, maar de overlevenden konden 'getraceerd' worden. Dat betekende natuurlijk niet dat zij bij de informele reünie ook aanwezig konden zijn.

1.....Notermans?, 2. Nike van Weers, 3. Yvonne Crombach, 4. Titie Jaspers, 5. Emma Bielders (+ 1.4.2003), 6. Tiny Crutzen, 7. Mia Boreas, 8. Marie-José Vrancken, 9. Tilla Brands, 10. Mia Habets (+ 30.12.1984), 11. Tiny Plusquin (+ 13.2.2021), 12. Annie Brouns, 13. Lies Pluijmaekers, 14. Jeanne Heijns (+ 13.11.2016), 15. Maria Soons (+ 30.1.2016), 16. Frans Bosten (+ 7.1.2018), 17. Ludy van de Weijer, 18. Jean Plusquin, 19. Sjang Curfs, onderwijzer (+ 29.4.1992), 20. Bonne Posma, 21. Huub (Bèr) Schoenmaekers (+ 11.3.1975), 22. Jan de Vries, 23. Theo Curfs (+ 14.4.2020), 24. Jacques Biermans (+ 30.9.2011), 25. Rinus Suijkerbuijk, 26. Piet Teheux, 27. Lambert Broers (+ 18.1.2012), 28. Jo Meertens (+ 3.2.1998), 29. Jan Voncken (+ 11.12.2020)
(Foto: Jacques Voets)

De presentatie van het Lustrumboek “Zo veranderde Houthem”, tijdens de viering van het 25-jarig bestaan van de Heemkundevereniging Houthem-St. Gerlach op Pinkstermaandag 21 mei 2018, werd aangegrepen om enkele oud-klasgenoten te ontmoeten. Bij de ingang van de Holle Eik had het bestuur naamschildjes neergelegd met het verzoek aan de reünisten dat te willen dragen, zodat de klasgenoten van bijna 70 jaar geleden elkaar niet konden mislopen. Het bleek mee te vallen, zowel de opkomst als de herkenning. Een herinneringsfoto, in kleur, bij de ingang

van de Holle Eik, met een stralende zon steekt behoorlijk af tegen de donkere zwart-wit foto van 1950.

V.l.n.r. Tiny Plusquin (+ 13.02.2021), Jan de Vries, Marie-José Vrancken, Jan Voncken (+ 11.12.2020), Ludy van de Weijer, Rinus Suijkerbuijk en Piet Teheux op 21.05.2018 op het bordes van de Holle Eik (Foto: Raoul Limpens)

Bonne Posma

Een van onze klasgenoten op de Openbare Lagere School van Houthem-St. Gerlach is Bonne Posma. Hij kwam, na verblijf in een Jappenkamp in Nederlands Oost Indië, samen met zijn ouders en broertje Rolf, als repatriant naar Houthem, waar zijn grootvader een groot huis, met parkachtige tuin te Vroenhof bewoonde. Na enkele jaren, en de geboorte van broertje Herman, emigreerde het gezin (gezien de toenmalig heersende overbevolking in Nederland) naar Canada. Daar vervolgde hij zijn opleidingen om uiteindelijk als ingenieur te werken in Zuid-Afrika en de Verenigde Staten. Vanuit Fort Myers, Florida leidt hij nog steeds zijn bedrijf Saminco Inc.. De gebroeders Rolf, woonachtig in Canada, en Bonne bezoeken nog regelmatig hun roots in Houthem-St. Gerlach. Bij gelegenheid van de begeleiding van zijn zoon Alexander naar diens buitenlands studiehelfjaar aan de Nijmeegse universiteit in februari 2019 werd in het Kruisherhotel te Maastricht een speciale 'klassenfoto' gemaakt.

Op 2 februari 2019 ontvangt Camille Oostwegel (overigens geen jaargenoot) in zijn Kruisher klooster te Maastricht drie oud-dorpsgenoten die hun lagere schoolopleiding in Houthem-St. Gerlach startten door meteen in de 2e klas aan te vangen.

Zij waren pas jarig, enkele dagen na de 'prikdag' voor toegang tot de 1e klas. Privés van o.a. juffrouw Ubachs gaf hen rechtstreeks toegang tot de 2e klas van juffrouw Lies Ashmann.

V.l.n.r. Ludy van de Weijer, Rinus Suijkerbuijk, Bonne Posma en Camille Oostwegel
(Foto: Alexander Posma)

CONTRIBUTIE

De contributie voor het jaar 2022 blijft ongewijzigd en bedraagt 15 euro per jaar.

Wij zouden u willen vragen om dit bedrag **vóór 1 maart 2022** over te maken op onze rekening
NL55 RABO 0152 8353 69.

VRAGEN?

Twijfelt u eraan of u de contributie voor 2021 betaald heeft.
Geen probleem.
Stuur een mailtje naar heemkunde @houthem.info en u krijgt uitsluitel.